

Фокуси и забави

I Изчезваща кърпа

Вземате една малка копринена кърпа и замолвате някого да седне на столъ, поставенъ въ центъра на стаята. Заставате, да кажете, срещу момичето и казвате му да взре очитъ си въ ржцетъ ви.

Казвате на момичето, че кърпата, сложена между дланитъ ви, следъ нѣколко секунди ще изчезне.

Държите кърпичката между дланитъ и започвате едни окръжни движения, докато смачкате кърпичката и превърнете въ малка топка. Следъ това, правите движения надолу и нагоре като постепенно разширявате ржководвижението.

При едно отъ горнитъ движения, безъ да ги прекъсвате, подхвърляте смачканата кърпичка задъ момичето, която безшумно пада на пода. Следъ това, като продължавате търканieto на дланитъ разтваряте ги и показвате че сж празни.

Всичко това става сполучливо, ако вие направите добре горнитъ движения и ако момичето гледа напрегнато въ ржцетъ ви. Движението на ржцетъ изморява очитъ и тѣ не могатъ да забележатъ изхвърлянето на кърпичката. Колкото по-бързо се правятъ движенията, толкова по-бързо се изморяватъ очитъ.

II. Стреляне съ клечка кибритъ

Вземате клечка кибритъ и я разцепвате въ долния край съ ножче на четире, като столче, както се вижда въ самата рисунка. Това е кибритената клечка, която ще стои въ един краи на масата изправена, а съ втора, отъ другия краи на масата, ще трѣбва да я събо-

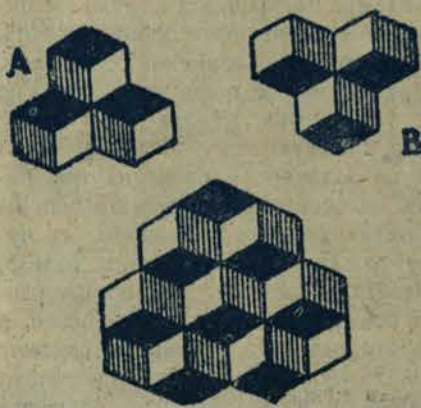
рите. Това за мнозина ще бжде невъзможно, а вие можете само следъ нѣколко опити да го изпълните добре.

При практикуването на тази стрелба ще трѣбва да поставите главичката на лежащата клечка така, както е посочено. Като я чукнете съ ударъ полученъ отъ палеца и сръдния пръстъ, резултатътъ ще бжде почти сигуренъ. Отиването на ударената клечка къмъ изправената се развива споредъ чертежа и понеже при приближаването къмъ другата отива напредъ, шансътъ за удара е гарантиранъ.

III. Оптическа измама

Изрѣжете долната голѣма фигура и я залепете върху картонъ.

Помолете някого отъ присѣстващите да преброи колко куба има въ рисунката, която той вижда. Той ще ви каже или шестъ или седемъ. Колкото и да каже, това ще бжде погрѣшно. Кажете му да гледа внимателно и отново да ги преброи. Следъ като гледа

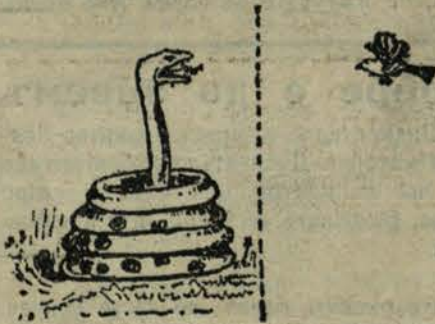

внимателно ще бжде невъзможно да ви опредѣли дали кубчетата сж шестъ или седемъ.

Тия диаграмни форми на кубчетата твърде много мамятъ очитъ, защото заематъ положения въ горнитъ две рисунки. Когато ги гледаме въ купа, както е показано въ рисунката А, тогава ще бждатъ шестъ. Но когато ги гледаме за моментъ, както сж налагани въ рисунката В, тогава тѣ ще се виждатъ вече седемъ.

IV. Змията и птичката

Може да прерисувате змията и птичката на единъ по-голѣмъ листъ и да помолите някого да извърши фокуса така, че да направи щото змията да изяде птичката.

Фокусътъ е много лесенъ и почива сжщо на измама на око.

Започвате да приближавате бавно рисунката къмъ очитъ си, докато носътъ ви допре сръдната вертикална линия. По тоя начинъ ще видите, че птичката отива право въ устата на змията.

въ устата му?

— Защото не е гладенъ, миличко.

— Митко, ако баща ти спестява всѣка седмица презъ годината по сто лева, какво ще има въ края на годината?

— Единъ грамофонъ, една нова шапка за себе си, на мама ще купи нова рокля, а на менъ една футболна топка.

— Татко, хайде да се хванемъ на ядецъ.

— За какво?

— Ако те излъжа, повече нѣма да ме биешъ.

— За лъжата никому не прощавамъ.

— Ами тогава, какъ ще мога да те излъжа?

Въ сладкарницата влиза едно малко ченце.

— Чичко, мама ме прати да ми дамъ пасти и малко бонбони.

— Колко парички имашъ?

— Нѣмамъ никакви парички.

— Добре, но азъ не те познавамъ на кого си момченце.

Шеги и смѣшки

— Момченце бе, можешъ ли ми посочи номера на кжщата на Бурговъ?

— Каква нужда има да го соча. Той и безъ това си виси закаченъ на вратата.

— Татко, намислихъ какво да ти подаря за имения день.

— Тѣй ли, я кажи!

— Една чаша за кафе отъ голѣмитъ.

— Но азъ имамъ такава.

— Е, да, но преди малко я счупихъ.

— Чичо, бе, къде живѣятъ тарделитъ?

— Сарделитъ ли? Тѣ не живѣятъ никжде, защото се приготвятъ отъ рибки въ кутии.

— Ами какъ влизатъ въ кутиитъ, когато ключоветъ имъ сж у насъ.

— Не зная, питай майка си.

Въ цирка

— Мамичко, защо лъвътъ не изжда главата на човѣка, когато я слага

ЗАДАЧИ

Отъ пжтековцитъ за пжтековцитъ

1. Раста по градинитъ. Забѣните ли предпоследната ми буква [с] н — лежакъ покрай морскитъ брѣгове.

Задава Барухъ Хаимъ Моисовъ — София.

2. Робство съмъ. Прочетете ли ме обратно ставамъ глаголъ.

Задава Димовъ Димо Стояновъ — Варна.

3. Име на водопадъ отъ 8 букви съ три срички съмъ. Първата сричка е гласово понятие, втората нѣщо необходимо за посѣвитъ, а третото име на лице отъ „Янъ Библия“.

Лили Раф. Пилова — София.

4. Едно слугинче влѣзло въ магазинъ и казало: Искамъ нѣщо което върви напредъ и назадъ! Търговецътъ се почувилъ и запиталъ: — Какъ се казвашъ? И напредъ и назадъ все така. отговорило слугинчето.

Отговорете: какво е искало момичето и какъ се е казвало?

Задава: Исакъ И. Бенбасатъ — София.

5. Кладенчето на поличка, кофата му — цепеничка, а волата му бележи мойтъ хубави кроежи. Шо е то?

Задава Христо Илиевъ Бончевъ — Бургасъ.

6. Обикаля кжщата, а на едно мѣсто стои.

Задава Хр. Поповъ Димитровъ — Бургасъ.

7. Две сестрици, сиви врани, Съ единъ гвоздей приковани, Все се кълватъ и борятъ, Сѣкашъ лошо си говорятъ. Ала въ миръ си пакъ живѣятъ И по поржка дружно пѣятъ.

Пандора Н. Дамянова — София.

8. Въ кое българско име има най-буквата ю?

Задава: Владимиръ Георгиевъ Петровъ — София.

9. Име на държава съмъ. Махнете ли първитъ ми три букви — оставамъ спортенъ клубъ.

Задава: Дечка М. Праздникова — Шуменъ.

10. Каква е разликата въ която живѣе царя и войника на полето?

Задава: Любчо Капитанъ Станевъ — София.

11. Почти едно и сжщо съмъ въ краката на хората. Това, което едното има отпредъ, другото го има отзадъ. Шо е то?

Шивачътъ на луната

Единъ шивачъ, който пжтувалъ по небето, залуталъ се на луната. А на нея тъкмо такъвъ човѣкъ и трѣбвалъ.

— Винаги ми е ужасно студено — казала луната — а особено въ дългитъ ледни зимни нощи. Кой би ми далъ топла дреха!

Шивачътъ, искалъ не искалъ, трѣбвало да остане и вземе мѣрка на луната. Нотямала голѣма гърбица

и съвършено хлѣтналъ стомахъ, така щото изглежда като извита паламарка.

— На татко и на мама.

— Но азъ не ги познавамъ.

— Ами като дойдатъ тука, ще се запознаешъ.

— Иванчо, колко пжти съмъ ти казалъ, че трѣбва да внимавашъ и да си отваряшъ ушитъ добре. Нали затова ти сж далени ушитъ!

Задава: Йорданъ Атанасовъ — Соф. 12. Като извадите отъ менъ — ставамъ по голѣма. Като турите въ менъ — по малка.

Нисимъ Аврамъ Бенадо — Бургасъ.

Отговори на задачитъ въ миналия брой

4	+	2	=	6
4	-	2	=	2
4	:	2	=	8

30	28	19	11	1	A
33	21	13	3	2	10
23	15	5	4	17	18
17	7	6	14	20	26
45	9	8	16	22	29
	5	25	24	27	37
					84

Ниль-Киль Котелъ-котелъ. Касараса-маса. Брава-крава. Пжт-ек-а. Бълхата. Ла-ми, Вратъ-врата.

Ретили: Петъръ Дим. Поповъ, Георги Кировъ Петковъ — Нова Загора, Жана Абаджиева — София, Стефанъ Банковъ, гр. Бургасъ, Калинка Маринова, Чирпанъ, Марика Кръстева с. Княжево, Благоевста Хр. Попова — Русе, Жоро Г. Коьсовъ — Ямболъ, Роличъ Маргарита — Княжево, Марика Гунева и Султанка Самунева — София.

Скрита картина

Кжде е лъва?

Дрехата била скоро готова и наистина добре стояла на луната. Но ето че тя скоро почнала неочаквано да дебелѣе, да се увеличава и дрехата взела да става все по-тѣсна. Шивачътъ трѣбвало тогава да разпаря, да пришива, да удължава и разширява. Най-после луната станала толкова дебела и тлѣста, че едва не се прѣснала. Шивачътъ билъ отчаянъ. Съ голѣма мъжа той набавялъ платъ, който отъ нощъ на нощъ ставалъ все по-необходимъ. И все пакъ дошелъ дълго очаквания часъ, когато си мислилъ че работата му се свършва и ще може да си почине и да си замине.

Но какво се случило? Луната започнала отъ нощъ на нощъ да слабѣе, така щото дрехата ѝ ставала все по-широка и висѣла върху нея, като плашило. А което е било най-лошо, тя слабѣла по краищата, а корема ѝ останалъ. По тоя начинъ шивачътъ ималъ постоянно работа. Постоянно трѣбвало да разпаря, разширява и стѣснява. Следъ три седмици настъпило успокоение и луната легнала да спи, като нѣколко дни не се появявала. Нашиятъ шивачъ, когото тая работа дотегнала, избѣгалъ отъ луната и продължилъ пжтя си.

— И още за едно нѣщо, господинъ учителю.

Като не внимавамъ, като сега, да ги подрѣпвашъ.

Печатница „БР. МИЛАДИНОВИ“ — София ул. „Ив. Вазовъ“ № 11. Телеф. 44-46